

gerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Dyendet en Fegemsffade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet ufædvanligt Arbejde, har han helt at bestøtte dets Helbredelse.

Dersom et Dyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Dyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Dyendeforholdet efter Opfygelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Dyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfagte Løn samt, saalænge Dyendet forbliver i Husbondens Hus, Kost og Logis i dette. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Dyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Dverenskomst mellem Husbond og Dyende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Dyendet maatte blive hjemstøgt af Sygdom, eller i Henhold til en under Sygdommen indgaaet Dverenskomst om Dyendeforholdets Ophævelse. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestedyendes Kur og Pleie maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

Forsaavidt Dyendet ikke har Gyne til selv at betale de Udgifter, som det ifølge foranstaaende Bestemmelser skal udrede, blive de at afholde af vedkommende Kommune, saaledes som det nærmere er foreffrevet i § 26, jfr. § 46.

§ 16.

Naar en Lærling, som er i Huset hos Læremesteren, bliver syg, uden at Sygdommen hidrører fra utilbørligt Forhold fra Mesterens eller Lærlingens Side, er Mesteren pligtig til at besørge og bestøtte Pleien og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaaede Kontrakt er udløben eller af anden lovlig Grund ophører. Denne Forpligtelse skal dog ikke paahvile Mesteren for længere Tid end 6 Maaneder, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres for uehelbredelig, eller noget betydeligt vedvarende Dnde er paaført Lærlingen, skal være berettiget til at opstige Lærekontrakten til at ophøre 3 Maaneder, efterat det Lærlingen tilstødte Uheld bevislig er indtraadt, og fra samme Tid at frigjøre sig for den omhandlede Forpligtelse. Kan det ikke notagtig oplyses, til hvilken Tid Læreforholdet skal vedvare, er Mesterens Forpligtelse bunden til de foranævnte Tidsgrændser. Skulde der være sluttet Dverenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemstøgt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Dverenskomst om at hæve Læreforholdet, frigjøres Mesteren ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde.

§ 17.

Med Hensyn til Rhederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet har det sit Forblivende ved de i Lov om Disciplin i Handelsffibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v. af 23de Febr. 1866 §§ 32 til 35 givne Bestemmelser. De Rhederen i Medfør af disse paahvilende Forpligtelser overfor Skibsmandskabet kunne i Forhold til Fattigvæsenet ikke bortfalde ved Dverenskomst mellem de Paagjældende.